JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
30 päivänä marraskuuta 2006 [1]

1. Industrias Químicas del Vallés SA on valittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) 28.6.2005 antamasta tuomiosta, [2] jolla tämä hylkäsi Industrias Químicas del Vallés SA:n metalaksyylin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY [3] liitteeseen I ja sitä sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta tehdystä Euroopan yhteisöjen komission päätöksestä 2003/308/EY nostaman kumoamiskanteen. [4]

2. Valitusperusteiden sekalaisesta vyyhdistä on erotettavissa jännite niiden määräaikojen noudattamisen, joita komissio on asettanut tietyn järjestyksen takaamiseksi tehoaineiden sisällyttämisessä edellä mainitun direktiivin liitteeseen I, ja säädöksen perimmäisen tarkoituksen välillä, kun direktiivillä pyritään lisäksi takaamaan kaikkien kemianteollisuuden kehitystä edistävien aineiden rekisteröinti vaarantamatta elollisten olioiden terveyttä tai ympäristöä.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *Direktiivi 91/414*

3. Direktiivi koskee kasvinsuojeluaineiden hyväksymistä, markkinoille saattamista, käyttöä ja valvontaa (1 artiklan 1 kohta), ja siinä hyväksytään vain ne kasvinsuojeluaineet, joiden tehoaineet [5] luetellaan sen liitteessä I (4 artiklan 1 kohta); liitteeseen voidaan sisällyttää tehoaineet, jotka, ottaen huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen tason, ovat vaarattomia terveydelle eivätkä vaikuta kohtuuttomasti ympäristöön (5 artiklan 1 kohta). [6]

1 – Alkuperäinen kieli: espanja.

2 – Asia T-158/03, Industrias Químicas del Vallés v. komissio (Kok. 2005, s. II-2425).

3 – Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annettu direktiivi (EYVL L 230, s. 1).

4 – 2.5.2003 tehty päätös (EUVL L 113, s. 8).

5 – "Tehoaineet" ovat kemiallisia alkuaineita, niiden yhdisteitä, pieneliöitä ja viruksia, joilla on yleinen tai erityinen vaikutus haitallisiin organismeihin tai kasveihin, kasvinosiin tai kasvituotteisiin (2 artiklan 3 ja 4 alakohta).

6 – Terveyden ja ympäristön suojelu on tämän direktiivin taustalla niin sen johdanto-osassa (yhdeksäs ja kymmenes perustelukappale) kuin sen artiklaosassa (5 artiklan 1 kohta ja 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv ja v alakohta).

4. Direktiivin nojalla jäsenvaltiot voivat kuitenkin enintään 12 vuoden ajan sallia, että niiden alueella levitetään sellaisia kasvinsuojeluaineita, joissa on kyseiseen liitteeseen I kuulumattomia aineosia, kunhan ne ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen (8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta), kuten tilanne on metalaksyylin osalta. Kyseistä määräaikaa, joka päättyi 26.7.2003, jatkettiin 31.12.2005 saakka, jollei tätä ennen ole tehty päätöstä tehoaineen sisällyttämisestä mainittuun liitteeseen. [7]

5. Siirtymävaiheen aikana komissio käynnisti ohjelman tutkiakseen asteittain kyseiset tehoaineet (direktiivin 8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta) ja – asiaankuuluvan arvioinnin jälkeen – päättääkseen niiden sisällyttämisestä liitteeseen I tai evätäkseen sen, jos 5 artiklan vaatimuksia ei täytetä tai jos vaadittuja tietoja ei anneta säädetyn määräajan kuluessa (8 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta).

7 – Neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan pidentämisestä ja eräiden tehoaineiden sisällyttämättä jättämisestä kyseisen direktiivin liitteeseen I sekä näitä aineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamisesta 20.11.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2076/2002 (EYVL L 319, s. 3) 1 artikla. Uusi lykkäys 31.12.2006 saakka myönnettiin 12.8.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1335/2005 (EUVL L 211, s. 6).

B *Komission asetus (ETY) N:o 3600/92*

1. Alustava ilmoitus

6. Asetuksessa [8] säädetään ohjelman täytäntöönpanoa koskevista menettelyistä. Valmistajien, jotka haluavat rekisteröidä jonkin asetuksen liitteessä I kuvatun aineen – joihin metalaksyyli lukeutuu – direktiivin 91/414 liitteeseen I, on ensin ilmaistava kiinnostuksensa kuuden kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulosta (4 artiklan 1 kohta). Kaksinkertaisen työn ja erityisesti selkärankaisilla eläimillä tehtävien kokeiden välttämiseksi on mahdollista tehdä yhteinen ilmoitus [9] (johdanto-osan yhdeksäs perustelukappale).

7. Kun hakemukset on tutkittu, nimetään kertomuksen antava jäsenvaltio; metalaksyylia koskevat hakemukset on annettu Portugalin tasavallalle, [10] joka on valtuuttanut

8 – Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.1992 annettu asetus (EYVL L 366, s. 10).

9 – Asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa, 2 kohdan a alakohdassa ja 5 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa viitataan ohimenen tähän mahdollisuuteen.

10 – Kasvinsuojeluaineiden tehoaineiden luettelon vahvistamisesta ja esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden nimeämisestä asetuksen (ETY) N:o 3600/92 soveltamiseksi 27.4.1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 933/94 (EYVL L 107, s. 8) liite I.

tehtävään Direcção-Geral de Protecção das Culturasin (kasvinsuojelusta vastaava pääosasto).

2. Toimenpiteet kertomuksen antavassa jäsenvaltiossa

8. Menettelyn aloittajien tehtävänä on osoittaa aineen vaarattomuus terveydelle ja ympäristölle (6 artiklan 2 kohdan b alakohta [11] luettuna yhdessä direktiivin 91/414 5 artiklan kanssa). Niiden tuli tätä tarkoitusta varten 31.10.1995 [12] mennessä lähettää kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle erikseen tai yhdessä tiivistelmä asiakirjasta ja täydellinen asiakirja sekä jäljennös komission valitsemille muiden jäsenvaltioiden asiantuntijoille mahdollista myöhempää neuvottelua varten ja tarvittaessa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille (6 artiklan 1 kohta luettuna yhdessä 7 artiklan 2 kohdan [13] kanssa). Asetuksen 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa täsmennetään näiden asiakirjojen sisältö.

9. Kertomuksen antavalta jäsenvaltiolta ilmoituksen saanut komissio voi direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan nojalla evätä rekisteröinnin, jos asiakirja-aineistoa ei ole toimitettu määräajassa tai se ei täytä vaadittuja edellytyksiä, mutta määräaikaa voidaan jatkaa, jos myöhästyminen johtuu yhteisten asiakirjojen jättämiseen liittyvistä vaikeuksista, kertomuksen antavan jäsenvaltion vaihtamisesta tai ylivoimaisesta esteestä (6 artiklan 4 kohta, 5 kohdan ensimmäinen alakohta ja 5 kohdan ensimmäinen luetelmakohta [14]).

10. Jos menettelyä jatketaan, kertomuksen antava jäsenvaltio tutkii asiakirjat ja varmistaa, että ilmoituksen tekijät toimittavat ajan tasalla olevan tiivistelmän muille jäsenvaltioille ja komissiolle (7 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta); kertomuksen antava jäsenvaltio voi pyytää ilmoituksen tekijöitä parantelemaan tai täydentämään asiakirjojaan sekä vaatia muilta valtioilta teknisiä tai tieteellisiä lisätietoja (7 artiklan 2 kohta [15]).

11. Lopuksi kertomuksen antava jäsenvaltio laatii ja lähettää komissiolle mahdollisimman pian mutta 12 kuukauden kuluessa kyseisten asiakirjojen vastaanottamisesta arviointikertomuksen, jossa se suosittaa 1) aineen sisällyttämistä direktiivin liitteeseen I, 2)

11 – Sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 3600/92 muuttamisesta 12.10.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2266/2000 (EYVL L 259, s. 27).

12 – Määräaika vahvistettiin asetuksen (ETY) N:o 3600/92 5 artiklan nojalla asetuksen (EY) N:o 933/94 – jossa määräajaksi oli asetettu 30.4.1995 (2 artikla) – muuttamisesta 21.9.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2230/95 (EYVL L 225, s. 1).

13 – Asetuksen 7 artiklan 2 kohta sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 3600/92 muuttamisesta 27.6.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1199/97 (EYVL L 170, s. 19).

14 – Ensimmäinen luetelmakohta sellaisena kuin se on muutettuna asetusten (ETY) N:o 3600/92 ja (EY) N:o 933/94 muuttamisesta 3.3.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 491/95 (EYVL L 49, s. 50).

15 – Sellaisena kuin se on muutettuna alaviitteessä 13 mainitulla asetuksella (EY) N:o 1199/97.

aineen poistamista markkinoilta, 3) aineen poistamista markkinoilta väliaikaisesti, jotta voidaan tehdä lisäkokeita tai toimittaa uusia tietoja, tai 4) kaikkien päätösten lykkäämistä tällaisia kokeita tai tietoja odotettaessa (7 artiklan 1 kohdan c alakohta).

3. Tarkastelu pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa ja komission ehdotus

12. Seuraavaksi komissio siirtää tiivistelmän asiakirjasta ja arviointikertomuksen pysyvälle kasvinsuojelukomitealle, [16] mutta sitä ennen, mikäli komissio katsoo sen aiheelliseksi, se kuulee kansallisia asiantuntijoita ("vertaisarviointi" tai "peer review") sekä tiedustelee kaikilta tai joiltakin menettelyn aloittajilta kertomuksen sisällöstä (7 artiklan 3 kohta [17]).

13. Komitea tutkii asiakirja-aineiston, ja komissio esittää sille päätösluonnoksen tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamiseksi tai direktiiviluonnoksen tehoaineen sisällyttämiseksi mainittuun liitteeseen I; se voi myös ehdottaa kasvinsuojeluaineiden väliaikaista poistamista markkinoilta tai päätöksen lykkäämistä, kunnes ylimääräiset kokeet tai tuoreet tiedot on esitetty (7 artiklan 3 a alakohta [18]).

14. Jos komissio valitsee viimeksi mainitun vaihtoehdon, se ilmoittaa määräajan, joka on päättynyt 25.5.2002, jollei se vahvista aikaisempaa määräpäivää tietylle tehoaineelle, lukuun ottamatta pitkäaikaisia tutkimuksia, jotka kertomuksen antava jäsenvaltio ja komissio ovat asiakirjojen käsittelyn yhteydessä todenneet tarpeellisiksi ja joita ei saada valmiiksi määräpäivään mennessä, mikäli on todisteita siitä, että tällaisten tutkimusten tekemiselle on annettu valtuudet ja että niiden tulokset toimitetaan viimeistään 25.5.2003. Jos kertomuksen antava jäsenvaltio ja komissio eivät poikkeuksellisesti ole voineet tunnistaa tällaisia tutkimuksia 25.5.2001 mennessä, vahvistetaan muu määräpäivä niiden loppuun saattamiselle edellyttäen, että ilmoituksen tekijä toimittaa kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle todisteet siitä, että tutkimusten tekemiselle on annettu valtuudet kolmen kuukauden kuluessa niitä koskevasta pyynnöstä, sekä tutkimusta koskevan pöytäkirjan ja kehityskertomuksen 25.5.2002 mennessä. Sen jälkeen ei hyväksytä uusia tutkimuksia (7 artiklan 4 kohta [19]).

16 – Tämä komitea on korvattu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevällä pysyvällä komitealla (elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, s. 1) 62 artiklan 2 kohdan toinen alakohta).

17 – Sellaisena kuin se on muutettuna em. asetuksella N:o 1199/97.

18 – Tämä alakohta on lisätty asetuksella (EY) N:o 1199/97.

19 – Sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2266/2000.

15. Ellei määräaikoja noudateta, komissio tekee komitealle direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdan nojalla päätösehdotuksen aineen sisällyttämättä jättämisestä liitteeseen I (7 artiklan 5 kohta).

16. Jos asianosainen toimii asianmukaisesti ja täyttää velvoitteensa ajoissa, toteutetaan asetuksen N:o 3600/92 8 artiklassa [20] säädetyt vastaavat toimenpiteet, ennen kuin tehdään päätös aineen sisällyttämisestä direktiivin liitteeseen I, ja jos vastaus on kielteinen, asianomaiset luvat peruutetaan.

C *Vaivan säästö ja tietojen suojelu*

17. Markkinoille saattamista koskevien lupien osalta direktiivissä 91/414 säädetään, että jäsenvaltion, jossa esitetään toisessa jäsenvaltiossa jo sallittua yhdistettä koskeva hakemus, on vältettävä testien ja määritysten uusimista, jos maatalouteen, kasvinsuojeluun, ympäristöön ja ilmastoon liittyvät olosuhteet ovat verrattavissa toisiinsa (direktiivin 10 artiklan 1 kohta).

18. Hakijoiden on toimitettava asiakirjat todisteeksi siitä, että säädetyt vaatimukset täyttyvät, mutta jäsenvaltiot eivät voi käyttää näitä tietoja muiden hakijoiden eduksi, ellei tästä ole sovittu (direktiivin 13 artiklan 1 kohdan a alakohta luettuna yhdessä saman artiklan 3 kohdan a alakohdan kanssa).

19. Aiempien lupien haltijoiden ja uuden hakijan on joka tapauksessa sovittava näiden tietojen yhteiskäytöstä, jotta voidaan välttää selkärankaisilla eläimillä suoritettavien kokeiden toistaminen. Jos sellaisesta tehoaineesta, joka on ollut markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, vaaditaan tietoja sen sisällyttämiseksi liitteeseen I, jäsenvaltiot kehottavat samasta syystä näiden tietojen haltijoita yhteistyöhön. Jos sopimukseen ei päästä, kansalliset viranomaiset velvoittavat niiden alueelle sijoittautuneet osapuolet siihen määrittämällä menettelyn ja osapuolten etujen kohtuullisen tasapuolisuuden (13 artiklan 7 kohdan kolme viimeistä alakohtaa).

20. Direktiivi 91/414 velvoittaa komission ja jäsenvaltiot paitsi kasvinsuojeluaineen lupamenettelyssä myös aineen sisällyttämistä liitteeseen I koskevassa menettelyssä perustellun pyynnön nojalla käsittelemään liikesalaisuuksia luottamuksellisina (14 artiklan

20 – Sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2266/2000.

ensimmäinen alakohta), mutta luottamuksellisuus ei koske 14 artiklan toisessa alakohdassa lueteltuja tietoja.

II Valituksen edellytykset

A *Muutoksenhaussa merkitykselliset oikeusriidan tosiseikat*

21. Jäljempänä kuvailemani tosiseikat ilmenevät valituksenalaisesta tuomiosta (20–50 kohta) ja valitukseen oheistetuista asiakirjoista.

22. Industrias Químicas del Vallés, jonka toimipaikka on Espanjassa, on tuonut metalaksyylia helmikuusta 1994 lähtien ja markkinoinut sitä Espanjan lisäksi Italiassa, Kreikassa ja Portugalissa. Myös Ciba Geigy AG (josta tuli ensin Novartis AG ja myöhemmin Syngenta SA) jakeli tuota tehoainetta sisältäviä tuotteita (20 ja 21 kohta).

23. Kumpikin yritys ilmoitti komissiolle aikomuksestaan ryhtyä toimiin metalaksyylin sisällyttämiseksi direktiivin 91/414 liitteeseen I, ja kun niiden pyrkimykset toimia yksissä tuumin yhteisen menettelyn aloittamiseksi olivat kariutuneet, ne esittivät 19.4.1995 ja 26.4.1995 erilliset asiakirjansa Direcção-Geral de Protecção das Culturasille (21 ja 22 kohta).

24. Portugalin viranomaiset arvioivat niille toimitettujen asiakirjojen alustavan tarkastelun jälkeen, että – toisin kuin Syngentan esittämä asiakirja – Industrias Químicas del Vallésin asiakirja oli puutteellinen, ja ne ilmoittivat sille tästä 22.3.1996. Sitten ne täsmensivät puuttuvat tutkimukset, jotka kyseinen yhtiö sitoutui toimittamaan viimeistään kesäkuussa 1998 (23–25 kohta).

25. Syngenta ilmoitti 11.5.1998 kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle jättäytyvänsä pois metalaksyylin arviointimenettelystä ja vaati mainittua jäsenvaltiota palauttamaan sille toimitetut asiakirjat, tiivistelmän ja täydellisen asiakirjan (26 kohta). [21]

26. Jäätyään menettelyssä yksin Industrias Químicas del Vallés ilmoitti 15.1.1999 Direcção-Geral de Protecção das Culturasille, että sen mielestä Syngentan asiakirjoja ja tietoja pitäisi käyttää, ja se pyysi lisäaikaa sen varalta, että niitä ei saataisi käyttää ja siltä vaadittaisiin täydellinen asiakirja. Yhtiö ja Direcção-Geral de Protecção das Culturas

21 – Syngenta vetäytyi menettelystä siksi, että se halusi rekisteröidä metalaksyyli-M:n, joka muistuttaa ominaisuuksiltaan hyvin paljon metalaksyylia.

pyysivät 5.2.1999 ja 15.3.1999 komissiolta lausuntoa menettelystä peräytyneen ilmoituksen tekijän asiakirjojen käytöstä; samalla komissiolle annettiin tiedoksi, ettei Industrias Químicas del Vallésin asiakirja ollut valmis, vaan sen viimeistelyyn tarvittiin lisäaikaa (28 ja 29 kohta).

27. Komissio vastasi 19.7.1999 Direcção-Geral de Protecção das Culturasille ja liitti vastaukseen oikeudellisen yksikkönsä lausunnon, joka kuuluu seuraavasti (30 kohta ja valituksen liite VI): [22]

"– –

2. – – Ei ole epäilystäkään, että Novartis [Syngenta] on luovuttanut tutkimuksia koskevat oikeutensa kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, jotta se käyttäisi niitä arviointimenettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaisesti. On selvitettävä, voiko se tällaisten sääntöjen nojalla käyttää tietoja sitten, kun tiedot toimittanut ilmoituksen tekijä vetäytyy prosessista.

3. Säännökset eivät anna yksiselitteistä vastausta – –.

4. Sekä direktiivissä että asetuksessa suositaan eri tuottajien yhteistä osallistumista arviointimenettelyyn (ks. erityisesti asetuksen 6 artiklan 1 kohta), mutta niiden mukaan useat ilmoituksen tekijät voivat osallistua menettelyyn pääsemättä sopimukseen. Tässä tapauksessa kertomuksen antavan jäsenvaltion on otettava huomioon kaikki toimitetut tutkimukset. Näin ollen tehoaine voidaan rekisteröidä, vaikka yhden tuottajan toimittamat tiedot olisivat puutteellisia, sillä menettelyn aloittajan tutkimukset hyödyttävät kaikkia asianosaisia silloinkin, kun sopimusta ei ole.

5. Direktiivin 91/414 järjestelmässä tehoaineen sisällyttäminen liitteeseen I ei sido yksinomaan sitä hakenutta; jäsenvaltio voi jopa itsenäisesti pyytää sitä. Tieteelliset tutkimukset suorittaneen yrityksen vaiva palkitaan yksinoikeudella tukeutua niihin, kun jäsenvaltiot antavat lupia tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille. Nämä 'tietojen suojelua' koskevat säännöt kattavat paitsi tehoaineisiin liittyvät tiedot (liitteen II tiedot) myös kasvinsuojeluaineeseen liittyvät tiedot (liitteen III tiedot). Tämä tarkoittaa, että vaikka jokainen valmistaja hyötyy kilpailijoidensa analyysien ansiosta tapahtuvasta tehoaineen rekisteröinnistä, se ei voi saada lupaa sitä sisältävälle kasvinsuojeluaineelle toteuttamatta uudelleen tutkimuksia tai saamatta niiden tekijältä oikeutta hyödyntää niitä.

22 – Käännös julkisasiamiehen.

Olisi omituista vahvistaa erilaisia sääntöjä ja oikeuksia sen varalta, että ilmoituksen tekijä vetäytyy menettelystä. Olisi suorastaan järjenvastaista myöntää tuottajalle parempi suoja, jos se vetäytyy markkinoilta, kuin jos se kilpailee niillä muiden ilmoituksen tekijöiden kanssa. Toisaalta oikeussäännöt eivät toimijoiden esittämien tutkimusten suojaamiseksi erota tilanteita toisistaan, vaan niihin sovelletaan ilmeisesti samaa järjestelyä.

Edellä todetusta seuraa, että lainsäätäjän aikomuksena oli ilmeisesti luoda järjestelmä, joka perustuu kertomuksen antavan jäsenvaltion ja ilmoituksen tekijän väliseen tiiviiseen yhteistyöhön ja jossa viimeksi mainitun on varmistettava tekninen tuki – – ja mahdollisuus saada hyödyllisiä tietoja – –.

6. Ilmoituksen tekijän on kuitenkin annettava kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle eräitä takeita:

– se ottaa vastuun siitä, että kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, muille jäsenvaltioille, komissiolle ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille ('peer review') annetaan tiivistelmä asiakirjasta ja mahdollisesti täydellinen asiakirja asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti

– se vastaa asianmukaisella tavalla kertomuksen antavan jäsenvaltion pyyntöihin parannusten tai täydennysten tekemisestä asiakirjaan kyseisen jäsenvaltion valmistellessa arviointikertomustaan ja myöhemmin komission tutkiessa tätä kertomusta asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7. Lopuksi on todettava, että – – yhden menettelyn aloittajan vetäytyminen työohjelmasta ei saa estää kertomuksen antavaa jäsenvaltiota tutkimasta ilmoitukseen sisältyneitä tietoja ja esittämästä arviointikertomusta, jos toinen samaa ainetta koskevan ilmoituksen tekijä on ilmaissut haluavansa viimeistellä asiakirjan.

Ennen työn aloittamista (tai tarvittaessa jatkamista) on kuitenkin aiheellista ja perusteltua, että kertomuksen antava jäsenvaltio tutkii asianomaisen ilmoituksen tekijän kanssa kummaltakin osapuolelta vaadittujen voimavarojen säästämiseksi, millaiset takeet viimeksi mainittu voi antaa täyttääkseen

velvoitteensa sellaisen edellä 6 kohdassa kuvatun teknisen ja tieteellisen panoksen toimittamiseksi, joka on tarpeen arvioinnin saattamiseksi päätökseen ja päätöksen tekemiseksi yhteisön tasolla."

28. Industrias Químicas del Vallés ei saanut tietoa edellä mainitusta asiakirjasta. Kyseiseen tekstiin viittaamalla Portugalin viranomaiset ilmoittivat sille 28.10.1999 aikomuksestaan laatia arviointikertomus saatavilla olevista tiedoista, mukaan luettuina Syngentan asiakirjan tiedot. Mainitut viranomaiset tähdensivät, että mikäli ilmenisi uusia kysymyksiä tai tarvittaisiin täydentäviä tietoja, niistä sovittaisiin Industrias Químicas del Vallésin kanssa. Komissiolle lähetettiin 26.1.2001 kyseinen arviointi, jonka mukaan tietyt lisätiedot olivat välttämättömiä, joten siinä ei suositeltu metalaksyylin sisällyttämistä direktiivin liitteeseen I (31 ja 32 kohta).

29. Direcção-Geral de Protecção das Culturas pyysi helmikuussa 2001 Industrias Químicas del Vallésia lähettämään jäsenvaltioille ja komissiolle 15.3.2001 mennessä ajan tasalle saatetun tiivistelmän asiakirjasta ja, mikäli sitä siltä pyydettäisiin, täydellisen asiakirjan. Koska määräaikaa ei noudatettu, komissio ilmoitti, ettei se pysty suorittamaan asianmukaista tutkintaa eikä tekemään päätöstä metalaksyylista, joten komissio aikoisi ehdottaa sen jättämistä sisällyttämättä kyseiseen liitteeseen (34 ja 35 kohta).

30. Tämän jälkeen kantajana ollut yhtiö punnitsi vaihtoehtoina tiettyjen tutkimusten uusimista tai niiden hankkimista Syngentalta, mutta ostoyritys kariutui. Sitten se tiedusteli komissiolta, ottaisiko Portugalin tasavalta tehtäväkseen jakaa asiakirja-aineiston jäsenvaltioille, mitä mahdollisuutta komissio ei torjunut, mutta Portugalin viranomaiset vastustivat. Lopulta komissio ilmoitti sille lokakuussa 2001, ettei se näiden kahden kieltäytymisen vuoksi voinut neuvotella kansallisten asiantuntijoiden kanssa metalaksyylista (36–42 kohta).

31. Maaliskuussa 2002 aloitettiin kirjeenvaihto, jonka yhteydessä komissio ensin ilmoitti Industrias Químicas del Vallésille, että täydellinen asiakirja olisi tuskin saatavilla 31.12.2003 ja ettei määräajan jatkamiselle ollut perusteluja, joten komission oli suositeltava metalaksyylin jättämistä direktiivin 91/414 liitteen I ulkopuolelle.[23] Tämän jälkeen yhtiö toisti olevansa valmis toteuttа-

23 – Yhtiö voisi kuitenkin jättää asiakirjan metalaksyylin rekisteröimiseksi tehoaineena (46 ja 47 kohta).

maan asianmukaiset testit, kunhan sille myönnetään uusi siirtymäaika (43–47 kohta).

32. Pysyvä kasvinsuojelukomitea hyväksyi 18.10.2002 ja 19.10.2002 pitämässään kokouksessa päätösluonnoksen metalaksyylin sisällyttämättä jättämisestä liitteeseen, koska Industrias Químicas del Vallésilla ei ollut välttämättömiä asiakirjoja yksityiskohtaista arviointia ja jäsenvaltioille vastaamista varten. Komissio teki 2.5.2003 päätöksen 2003/308/EY (49 ja 50 kohta).

33. Tällä päätöksellä evätään metalaksyylin rekisteröinti direktiivin 91/414 liitteeseen I (1 artikla) sekä velvoitetaan jäsenvaltiot hylkäämään ja jättämään uusimatta vastaavat luvat, samoin kuin peruuttamaan olemassa olevat luvat (2 artikla). Perusteluissa todetaan, ettei Industrias Químicas del Vallés ollut toimittanut täydellistä asiakirjaa eikä pystynyt viimeistelemään sitä kohtuullisessa määräajassa ja ettei Syngentan asiakirjakaan ollut sen saatavilla, joten se ei ollut pystynyt toimittamaan tietoja asiaankuuluvaa arviointia varten. Tästä syystä ei voitu varmistaa, että metalaksyylia sisältävät kasvinsuojeluaineet ovat ilmoitetuissa käyttöyhteyksissä vaarattomia terveydelle ja ympäristölle (johdanto-osan seitsemäs perustelukappale).

B *Vaatimukset ja perustelut ensimmäisessä oikeusasteessa*

34. Industrias Químicas del Vallés nosti 9.5.2003 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jolla se vaati päätöksen 2003/308/EY kumoamista.

35. Se esitti vaatimuksensa tueksi kolme kanneperustetta, joista ensimmäisen mukaan riidanalainen säädös perustui direktiivin 91/414 ja asetuksen N:o 3600/92 virheelliseen ja epäjohdonmukaiseen tulkintaan, toisen mukaan suhteellisuusperiaatetta oli loukattu ja tämän valituksen kannalta merkityksetön kolmas kanneperuste koski harkintavallan väärinkäyttöä.

36. Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä käsiteltiin seuraavia seikkoja: 1) vaatimus, jonka mukaan kaikilta ilmoituksen tekijöiltä on saatava täydellinen asiakirja; 2) vaatimus, jonka mukaan täydellinen asiakirja on esitettävä asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa; 3) komission 19.7.1999 päivätyn kirjeen epäjohdonmukaisuus; 4) sen olettaman perusteettomuus, ettei kantaja kykene vastaamaan asiantuntijoiden kysymyksiin vertaisarvioinnin aikana.

37. Vastaajana ollut toimielin vastusti kantajan vaatimuksia, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kokonaisuudessaan.

C *Valituksenalaisen tuomion perustelut*

1. Vaatimus, jonka mukaan kaikilta ilmoituksen tekijöiltä on saatava täydellinen asiakirja (71–78 kohta)

38. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi todettuaan ensin, että Industrias Químicas del Vallés ja Syngenta toimivat erikseen, että kahden erillisen ilmoituksen olemassaolo merkitsee sitä, että molemmilta ilmoituksen tekijöiltä vaaditaan täydellinen asiakirja. Asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdasta ja 2 kohdan b alakohdasta sekä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdasta seuraa, että kaikki menettelyn aloittajat ovat vastuussa asiakirjan tiivistelmän ja täydellisen asiakirjan laatimisesta, eikä Syngentan jättäytyminen pois muuta Industrias Químicas del Vallésilla olevia velvoitteita. Tätä velvollisuutta ei kyseenalaista se, että asetuksessa säädetään, että on mieluiten sovellettava yhteisiä menettelyjä. Sitä paitsi 13 artiklan 7 kohtaa sovelletaan ainoastaan kasvinsuojeluaineiden hyväksymiseen, ja todistustaakka tehoaineen vaarattomuudesta kuuluu ilmoituksen tekijälle.

2. Vaatimus, jonka mukaan täydellinen asiakirja on esitettävä säädetyssä määräajassa (88–100 kohta)

39. Oikeussäännöissä asetetaan täsmällisiä määräaikoja asiakirja-aineiston luovuttamiselle ja menettelyn kululle, ja komissio voi pidentää niitä vain "poikkeuksellisesti". Kantajan tilannetta ei voida luonnehtia poikkeukselliseksi, sillä se sai tietää viimeistään 3.5.1997 asiakirjansa puutteista ja heinäkuussa 1998 Syngentan vetäytymisestä. Väite sen vaikeuksista noudattaa säädettyjä määräaikoja on merkityksetön, sillä komissio ilmoitti selvästi 19.7.1999 päivätyssä kirjeessä, että ilmoituksen tekijä "ottaa vastuun siitä, että kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle, muille jäsenvaltioille ja – – asiantuntijoille – – annetaan tiivistelmä asiakirjasta ja mahdollisesti täydellinen asiakirja", ja vaikkei tätä kohtaa toistettu Direcção-Geral de Protecção das Culturasin 28.10.1999 päivätyssä kirjeessä, "on ilmeistä, että komission kanta ei ollut muuttunut millään tavalla".

40. Komissio ei ylittänyt selvästi harkintavaltansa rajoja kieltäytyessään pidentämästä määräaikaa. Määräajan rajoittamaton pidennys olisi vastoin direktiivin 91/414 päämäärää, jonka mukaan on taattava terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso. Pitää paikkansa, että muille aineille on myönnetty lykkäyksiä muttei koskaan pidemmälle kuin 31.12.2003, kun taas eräät Industrias Químicas del Vallésin tutkimukset saatettiin päätökseen vasta syyskuussa 2004.

3. Komission 19.7.1999 päivätyn kirjeen epäjohdonmukaisuus (104 ja 105 kohta)

41. Komissio ei toiminut ristiriitaisesti vaatiessaan täydellistä asiakirjaa vuonna 2001, koska tähän velvollisuuteen viitattiin Direcção-Geral de Protecção das Culturasille 19.7.1999 osoitetussa lausunnossa mainitsemalla asetuksen N:o 3600/92 mukainen tulkinta.

4. Kyvyttömyys vastata kysymyksiin (110–115 kohta)

42. Komissio totesi perustellusti, että Industrias Químicas del Vallés, jonka saatavilla Syngentan tutkimukset eivät olleet, ei kyennyt ratkaisemaan näitä tutkimuksia koskevia asiantuntijoiden kysymyksiä. Päätöksen 2003/308 seitsemännessä perustelukappaleessa viitataan siihen, että tiedot olivat riittämättömiä arviointia varten.

43. Kyseinen yhtiö on useita kertoja jättänyt noudattamatta käsittelyn päättämistä koskevia määräaikoja, joten se myötävaikutti omaan tilanteeseensa, ja lisäksi on todettava, etteivät kaikki olennaiset seikat, jotka puuttuivat sen asiakirjasta, sisälly Syngentan asiakirjaan. Kantaja itse tunnusti 4.5.2001 päivätyssä kirjeessään, että sillä oli vaikeuksia vastata jäsenvaltioiden esittämiin kysymyksiin ilman toisen yhtiön analyyseja.

5. Suhteellisuusperiaate (133–139 kohta)

44. Direktiivin 91/414 tavoitteena on terveyden ja ympäristön suojeleminen ennalta varautumisen periaatteen ja sellaisen oikeuskäytännön mukaisesti, jossa on vahvistettu näiden etujen ensisijaisuus taloudellisiin intresseihin nähden. Päätös ei ole ilmeisen soveltumaton tämän tavoitteen saavuttamiseksi, sillä Industrias Químicas del Vallés ei Syngentan asiakirja-aineiston puuttuessa pystynyt hälventämään vertaisarvioinnin yhteydessä esitettyjä epäilyjä eikä näin ollen pystynyt osoittamaan metalaksyylin vaarattomuutta.

45. Kantaja totesi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että sen tutkimuksista ja Syngentan tutkimuksista puuttui vain kaksi analyysia (nämä toimitettiin, kun valituksenalainen päätös tehtiin), mutta se myönsi istunnossa, että tuolloin – toukokuussa 2003 – ainoastaan kertomusta koskevat luonnokset oli saatu valmiiksi eikä siis lopullisia töitä.

III Valitus

46. Industrias Químicas del Vallés on esittänyt valituksensa tueksi seitsemän perustetta.

47. Se moittii ensimmäisessä perusteessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta komission Direcção-Geral de Protecção das Culturasille 19.7.1999 osoittaman kirjeen vääristelystä, kun se väittää tuomion 94 kohdassa (viittauksen kautta myös 104 kohdassa), että kyseinen toimielin ilmaisi tuossa asiakirjassa selkeästi menettelyn aloittajalla olevan velvoitteen esittää tiivistelmä asiakirjasta ja täydellinen asiakirja. Tämä analyysi kertoo kirjeen vajavaisesta painotuksesta, sivuuttaa asiayhteyden ja jättää huomiotta myöhemmät tapahtumat, jotka osoittavat, että alun perin komissio ja Portugalin viranomaiset sallivat metalaksyylin arvioinnin kaikkien saatavilla olevien tietojen perusteella, mukaan luettuina Syngentan tutkimukset. Toimielin muutti mieltään vasta myöhemmin ja vaati alkuperäisestä kannastaan poiketen täydellistä asiakirjaa, jolloin sitä ei voitu laatia säädetyssä määräajassa.

48. Toisessa perusteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta moititaan oikeudellisesta virheestä, kun se hylkäsi perustelut täydellisen asiakirjan laatimista koskevan sopimuksen puuttumisesta 19.7.1999 päivätyn lausunnon sellaisen otteen perusteella, jota – kuten tuomiossakin todettiin – Portugalin viranomaiset eivät olleet sisällyttäneet vastaukseensa Industrias Químicas del Vallésille. Valittajan mielestä tällainen menettely loukkaa hyvän hallinnon periaatetta, jonka nojalla komission on pidettävä valtuuttamansa toimielimen päätöstä pätevänä, ja lisäksi mainitulle toimielimelle on annettu valtuudet toteuttaa oikeuksia rajoittavia toimenpiteitä sellaisten asiakirjojen perusteella, joista niiden adressaatit eivät ole tietoisia.

49. Kolmannen perusteen mukaan asiassa on rikottu ennalta varautumisen periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta koskevaa yhteisön oikeuskäytäntöä, jossa mahdollisten terveysriskien ehkäisemiseksi edellytetään painavia syitä, joiden vuoksi voidaan kohtuudella epäillä aineen vaarattomuutta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt ymmärtää, ettei päätöstä olla sisällyttämättä metalaksyylia direktiivin liitteeseen I perusteltu tällaisilla syillä vaan muodollisilla perusteilla, erityisesti pyrkimyksellä saada arviointimenettely viipymättä päätökseen. Tällaisissa olosuhteissa yksityisten oikeuksille aiheutunut vahinko ylittää selvästi yleiselle edulle koituneen hyödyn.

50. Neljännessä valitusperusteessa tuodaan esille muita oikeudellisia virheitä asiaa koskevien oikeussääntöjen tulkinnassa ja soveltamisessa:

1) Industrias Químicas del Vallés moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-

tuinta siitä, että se on sekoittanut toisiinsa ilmaisut "täydellinen asiakirja" ja "täydentävät tiedot", jotka ovat toisistaan erillisiä, sillä ne kuuluvat arviointimenettelyn eri vaiheisiin.

2) Se pitää myös virheellisenä käsitystä, jonka mukaan useasta ilmoituksen tekijästä kunkin on esitettävä täydellinen asiakirja, sillä se on ristiriidassa asetuksen N:o 3600/92 johdanto-osan seitsemännen perustelukappaleen ja 7 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, samoin kuin selkärankaisilla tehtävien kokeiden toistamisen välttämistä koskevan pyrkimyksen kanssa.

3) Lisäksi valittaja torjuu ajatuksen, jonka mukaan direktiivin 91/414 13 ja 14 artiklaa ei sovelleta tehoaineiden arviointimenettelyihin.

4) Lopuksi se arvostelee sitä suppeaa roolia, joka tuomiossa on varattu kertomuksen antavalle jäsenvaltiolle lausunnon antamisen jälkeisissä vaiheissa, sillä sen on levitettävä saatavilla olevia tietoja ja avustettava teknisesti asianosaisia, jotta nämä voivat vastata komission kysymyksiin.

51. Viidennessä perusteessa moititaan valituksenalaista tuomiota siitä, että sen mukaan komissio oli perustellusti kieltäytynyt pidentämästä metalaksyylin arvioimiselle asetettua määräaikaa. Tämän seikan osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perusti arviointinsa kahteen virheelliseen lähtökohtaan: 1) kantajan pyyntö määräajan rajoittamattomasta pidennyksestä, vaikka se oli tosiasiallisesti sitoutunut saattamaan pitkäaikaiset tutkimukset päätökseen syyskuussa 2004, ja 2) 31.12.2003 päättyneen määräajan noudattaminen muille tehoaineille myönnetyissä lykkäyksissä, mikä on ristiriidassa tuomion 90 kohdan kanssa, jossa siirtymäaikaa tällaisista aineista koostuvien kasvinsuojeluaineiden hyväksymiseksi pidennettiin 31.12.2005 saakka.

52. Kuudes peruste keskittyy valituksenalaisen tuomion 110 kohtaan ja sitä seuraaviin kohtiin, joissa esitetään kohtuuton ja vieläpä ristiriitainen selvitys Industrias Químicas del Vallésin oletetusta kyvyttömyydestä vastata Syngentan tutkimuksia koskeviin asiantuntijoiden kysymyksiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kaikki ne olennaiset tutkimukset, jotka puuttuivat valittajana olevan yrityksen asiakirjasta, eivät sisältyneet toisen yrityksen asiakirjaan, joka ei myöskään ollut täydellinen; tätä seikkaa ei kuitenkaan mainita riidanalaisessa päätöksessä, jonka mukaan "metalaksyylin arviointia voitiin – – jatkaa ainoastaan Syngentan toimittaman asiakirja-aineiston pohjalta".

53. Viimeisen valitusperusteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin menetteli virheellisesti, kun se arvioi valittajan huomautukset suullista käsittelyä varten laaditusta esittelevän tuomarin kertomuk-

sesta, sillä tuomiossa ei otettu huomioon valtaosaa näistä täsmennyksistä, eikä tätä perusteltu. Lisäksi valituksessa mainitaan eriarvoinen kohtelu, sillä komissiolla oli tilaisuus kumota nämä huomautukset kirjallisesti suullisen käsittelyn jälkeen, mutta Industrias Químicas del Vallés ei saanut esittää vastausta. [24]

IV Valituksen tarkastelu

54. Valittajana oleva yhtiö tukee muutoksenhakuvaatimustaan seitsemällä valitusperusteella, joista osa on muodollisia ja osa aineellisia. Ensimmäinen, kuudes ja seitsemäs valitusperuste kuuluvat ensimmäiseen ryhmään, muut valitusperusteet toiseen ryhmään.

A *Muodolliset valitusperusteet*

55. Industrias Químicas del Vallésin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen menettelystä esittämät kolme perustetta viittaavat asian käsittelyn eri vaiheisiin: todisteiden arviointiin (ensimmäinen peruste), menettelyyn ja tuomion päätelmiin (kuudes ja seitsemäs peruste).

1. Kuudes peruste

56. Valittaja moittii kuudennessa valitusperusteessa valituksenalaisen tuomion 110 kohtaan sisältyvää ristiriitaa. Mainitun kohdan mukaan valittaja ei kykene vastaamaan asiantuntijoiden tiedusteluihin, koska sen saatavilla ei ole Syngentan asiakirja-aineistoa, kun taas 112 kohdassa tästä asiakirja-aineistosta havaitaan puuttuvan välttämättömiä tutkimuksia, mitä ei mainita päätöksessä 2003/308.

57. Tällaista ristiriitaa ei kuitenkaan ole, joten valitusperuste on perusteeton ja se on hylättävä.

58. Se seikka, ettei Industrias Químicas del Vallés voinut hyödyntää toisen yrityksen tutkimuksia, ei tarkoita, että ne olisivat olleet täydelliset. Jos tällaiset tutkimukset olivat

24 – Valitus päättyy vastalauseeseen, jota ei ole muotoiltu valitusperusteeksi ja joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion 137 kohtaa. Siihen sisältyvä toteamus ("kantaja myönsi istunnossa, että ainoastaan kertomusta koskevat luonnokset eikä siis lopulliset tutkimukset oli saatu valmiiksi jo silloin, kun riidanalainen päätös tehtiin toukokuussa 2003") perustuu valittajan mielestä virheelliseen muotoiluun tai väärinkäsitykseen, sillä kyseiset analyysit oli tuolloin toteutettu. Se ehdotti tämän väitteen vahvistamiseksi kahta selvittämistoimea: sitä, että asiakirja-aineistoon liitettäisiin tällaiset tutkimukset ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 8.12.2004 pidetyn suullisen käsittelyn tallenne. Koska tämä tallenne on kuitenkin osoittanut valituksenalaisen tuomion otteen olevan totuudenmukainen, Industrias Químicas del Vallésin edustaja peruutti tämän nyt esillä olevan väitteen valituksen suullisessa käsittelyssä vastauksena sille esittämääni kysymykseen.

välttämättömiä metalaksyylin arvioimiseksi, se merkitsee, että valittajan laatimat tutkimukset olivat riittämättömiä, mutta se ei merkitse, että Syngentan tutkimukset olisivat hiponeet täydellisyyttä.

59. Sitä paitsi oikeuskäsittelyssä, jonka tarkoituksena on selvittää riidanalaiset tosiseikat ja määrittää sovellettavat oikeussäännöt sekä ratkaista oikeusriita perustellusti, mikään ei estänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta muuttamasta tiettyjä komission esittämiä tosiseikkoja koskevia toteamuksia, sillä tämä kuuluu sen tuomiovallan käyttöön kumoamiskanteessa.

2. Seitsemäs peruste

60. Tässä perusteessa Industrias Químicas del Vallés moittii sitä, ettei monia sen esittelevän tuomarin suullista käsittelyä varten laatiman kertomuksen johdosta esittämiä huomautuksia ole otettu huomioon ja ettei tätä ole perusteltu. Se toteaa vielä, että asianosaisten prosessuaalista yhdenvertaisuutta loukkaamalla komission sallittiin kirjallisesti torjua nämä huomautukset sen sijaan, että se olisi tehnyt näin suullisesti istunnon aikana, jolloin valittajalta vietiin kaikenlainen mahdollisuus kumota toimielimen esittämät väitteet.

61. Tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta, sillä siinä ainoastaan tuodaan esille menettelyvirhe selittämättä, missä määrin tällainen poikkeama on asettanut Industrias Químicas del Vallésin heikompaan asemaan kuin komissio ja tosiasiallisesti loukannut sen puolustautumisoikeutta. Kyseessä on tämän käsittelyn luonteesta riippumaton retorinen vastalause, joka ei koske uuden oikeudenkäynnin aloittamista riita-asian ulottuvuuden täsmentämiseksi sitten, kun suullista käsittelyä varten laadittu kertomus on tutkittu,[25] vaan sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle huomautetaan mahdollisista epäselvyyksistä tai epätäsmällisyyksistä, jotka osoittavat, etteivät asian ratkaisseet tuomarit ole täysin ymmärtäneet kysymyksen ydintä.

62. Tästä toteamuksesta voidaan havaita, että valitusperusteen alkuosa on aiheeton. Suullista käsittelyä varten laadittu kertomus on yksinomaan muille ratkaisukokoonpanon jäsenille tarkoitettu asiakirja, jonka ei tarvitse sisältää tosiseikkojen ja väitteiden kattavaa kuvausta, vaan yhteenvedonomainen selostus riittää. Sen puutteet tai virheet eivät siten merkitse erillistä puolustautumisoikeuden loukkausta, kuten ei sekään, ettei huomautuksia ole nimenomaisesti pohdittu tuomiossa, sillä kertomus ei sisälly kyseiseen päätökseen. Osapuolet eivät osallistu tähän sisäiseen käsittelyyn käyttääkseen puolustau-

25 – Asiassa C-161/97 P, Kernkraftwerke Lippe-Ems v. komissio, 22.4.1999 annetussa tuomiossa (Kok. 1999, s. I-2057) muistutetaan, että esittelevän tuomarin kertomuksessa esitetään tiivistetysti asiaan liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat samoin kuin asianosaisten väitteet ja niiden perustelut, ja asianosaiset voivat ennen istuntoa tai sen kuluessa vapaasti pyytää siihen korjauksia tai esittää varauksia (58 kohta).

tumisoikeuksiaan vaan tehdäkseen yhteistyötä monikielisen toimielimen kanssa oikeusriidan kohteen rajaamiseksi hyvään oikeudenhoitoon liittyvistä syistä.

3. Ensimmäinen peruste

63. Edeltäviä perusteita oleellisempana voidaan kuitenkin pitää ensimmäistä valitusperustetta, jossa valittaja katsoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinneen harhaanjohtavasti ja suppeasti 19.7.1999 päivättyyn kirjeeseen oheistettua komission oikeudellisen yksikön kertomusta, jolloin sen sisältö vääristyy.

64. Industrias Químicas del Vallés väittää jättäneensä noudattamatta määräaikoja siksi, että komissio muutti kantaansa ja vaati siltä vuonna 2001 täydellistä asiakirjaa, kun se oli kaksi vuotta aiemmin kyseisessä lausunnossa omaksunut toisenlaisen kannan.

65. Vastauksessaan tähän väitteeseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (94 ja 104 kohta) huomauttaa, ettei komissio muuttanut mieltään, sillä kyseisen asiakirjan mukaan ilmoituksen tekijä ottaa vastuun asiakirjan tiivistelmän ja tarvittaessa täydellisen asiakirjan toimittamisesta. Tämä toteamus ei kuitenkaan täysin vastaa todellisuutta, vaan siinä unohdetaan – kuten valituskirjelmässä todetaan – lausunnon antamisen kielellinen ympäristö ja sivuutetaan myöhemmät tapahtumat.

66. On syytä korostaa, että komissio laati kyseisen lausunnon poistaakseen epävarmuuden, joka koski mahdollisuutta käyttää uudelleenarviointimenettelyssä sellaisen menettelyn aloittaneen yrityksen analyyseja, joka sittemmin peräytyy. Lausunnon mukaan sovellettavat säännökset eivät anna yksiselitteistä vastausta ongelmaan (3 kohta), vaikka niissä suositaan yhteistä osallistumista; yhden osallistujan tutkimukset voivat hyödyttää kaikkia silloinkin, kun sopimusta ei ole, joten aine voidaan rekisteröidä siitä huolimatta, että yhden tuottajan tiedot ovat puutteellisia (4 kohta). Lisäksi direktiivin 91/414 järjestelmässä tällainen rekisteröinti ei sido yksinomaan sitä hakenutta, vaan kiinnostuneiden yritysten puuttuessa aineen sisällyttäminen liitteeseen I voidaan sallia kansallisten viranomaisten vaatimuksesta (5 kohta). Pitää paikkansa, että jokainen ilmoituksen tekijä ottaa vastuun asiakirjojen – asiakirjan tiivistelmän ja täydellisen asiakirjan – toimittamisesta sekä tekee yhteistyötä kertomuksen antavan jäsenvaltion kanssa (6 kohta), mutta on aivan yhtä totta, ettei yhden ilmoituksen tekijän vetäytyminen työohjelmasta estä kertomuksen antavaa jäsenvaltiota käyttämästä sen tutkimuksia arviointikertomuksessaan, jos muut ilmoituksen tekijät jatkavat menettelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten takeiden tutkimista, joita ne tarjoavat välttämättömän teknisen ja tieteellisen panoksen toimittamiseksi (7 kohta).

67. Lausunnon yksityiskohtainen tarkastelu ei siis anna aihetta päätellä, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei komission kannalta riita-asiassa ollut mitään epäilystä menettelyä jatkavan tahon velvollisuudesta, johon sisältyy tarvittaessa menettelystä luopuneen yrityksen panoksen uusi-

minen. Valituksenalaisessa tuomiossa on arvioitu tätä asiakirjaa valitettavalla tavalla ja irrotettu asiayhteydestään erillinen virke sellaisen päätelmän tekemiseksi, joka osoittautuu vääräksi syvällisemmän tarkastelun perusteella, jolloin sen todellinen merkitys on vääristynyt.

68. Lausunnon tällainen tulkinta, josta Industrias Químicas del Vallés ei tiennyt, vastaa tulkintaa, jonka Direcção-Geral de Protecção das Culturas esitti lokakuussa 1999 ilmoittaessaan kyseiselle yritykselle aikomuksestaan laatia arviointikertomus kaikista saatavilla olevista tiedoista, mukaan luettuina Syngentan asiakirjan tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaankuuluvien lisätietojen pyytämistä.

69. Olen tietoinen yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan se ei voi puuttua tosiseikkojen arviointiin, [26] vaan kyseinen toimivalta kuuluu yksinomaan alemman oikeusasteen tuomioistuimelle. [27] Kun havaitaan sen toteamusten "ilmeinen ja helposti todettava" [28] aineellinen epätarkkuus, joka johtuu sille toimitetuista asiakirjoista, tai todetaan muutos, joka on muuttanut ("vääristänyt") sille toimitettujen todisteiden selkeää ja täsmällistä merkitystä, [29] muutoksenhakutuomioistuimella on kuitenkin oikeus puuttua asiaan, sillä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt harkintavaltansa selvittäessään tosiseikkoja, joihin sen on sovellettava oikeutta.

70. Tämä virhe – kuten tuonnempana selitän – on vääristänyt arviointia valituksenalaisessa tuomiossa ja johtanut sen väärään suuntaan, joten ensimmäinen valitusperuste on hyväksyttävä siinä laajuudessa kuin jäljempänä esitän.

B *Aineelliset valitusperusteet*

71. Toinen valitusperusteiden ryhmä, joka ei ole kovinkaan yhtenäinen vaan jossakin määrin sekava, sisältää neljä perustetta (toinen, kolmas, neljäs ja viides peruste), joissa Industrias Químicas del Vallés esittää erilaisia perusteluja, jotka voidaan johtaa yhdestä ainoasta perusajatuksesta, sillä loppujen lopuksi kyse on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämästä direktiivin 91/414 ja siihen liittyvien säännösten tulkinnasta, jossa on vahvistettu komission kieltäytyminen metalaksyylin rekisteröinnistä siksi, ettei valittaja ole esittänyt täydellistä asiakirjaa määräajassa ja ettei se ole voinut käyttää Syngentan asiakirja-aineistoa. Tästä syystä valituskirjelmässä moititaan tällaista estettä koskevia valituksenalaisen tuomion

26 – Asiassa C-283/90 P, Vidrányi v. komissio, 1.10.1991 annettu tuomio (Kok. 1991, s. I-4339, 10 ja 11 kohta) on ensimmäinen sellaisten tuomioiden pitkässä ketjussa, joiden mukaan valitus rajoittuu oikeussääntöjen tulkinnan ja soveltamisen tutkimiseen, joten sen ulkopuolelle jätetään tosiseikkoja koskevat toteamukset.

27 – Näin todetaan asiassa C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., 1.6.1994 annetussa tuomiossa (Kok. 1994, s. I-1981, 49 kohta).

28 – Julkisasiamies La Pergola toteaa näin ratkaisuehdotuksessaan asiassa C-46/98 P, EFMA v. neuvosto, tuomio 21.9.2000 (Kok. 2000, s. I-7079, ratkaisuehdotuksen 11 kohta).

29 – Asia C-237/98 P, Dorsch Consult v. neuvosto ja komissio, tuomio 15.6.2000 (Kok. 2000, s. I-4549, 35 ja 36 kohta).

perusteluja (neljäs peruste), joissa puolustetaan tätä seikkaa koskevaa komission kantaa sekä sivuutetaan 19.7.1999 päivätty lausunto ja Portugalin viranomaisten myöhempi reaktio (toinen peruste). Näin on tehty muotoseikkoihin perustuva päätös, jossa pikemminkin otetaan huomioon arviointimenettelyn kesto kuin selvitetään, aiheuttaako metalaksyyli riskin terveydelle ja ympäristölle (kolmas ja neljäs peruste).

1. Tehoaineiden arviointimenettely

72. Direktiivi 91/414 on eräänlaisessa vaa'ankieliasemassa, kun vaakakupeissa on kaksi puhtaasti yhteisöllistä tavoitetta: toisessa kupissa painaa kasvituotteiden kaupan esteiden poistaminen sekä niiden tuotannon edistäminen, toisessa ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelu. [30] Viimeksi mainittua tarkoitusta palvelee 4 artiklan 1 kohdan a alakohta, jossa sallitaan ainoastaan niiden kasvinsuojeluaineiden kauppa, joiden tehoaineet luetellaan direktiivin 91/414 liitteessä I, kun taas toiseen tavoitteeseen liittyy 8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat tilapäisesti sallia yhdisteet, joiden tehoaineet eivät sisälly liitteeseen mutta ovat jo olleet markkinoilla. Kyseisen 2 kohdan toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa pyritään sovittamaan yhteen nämä päämäärät, [31] joten niissä säädetään tällaisten aineiden tutkimiseksi työohjelmasta (menettelyä koskevat yksityiskohdat täsmennetään asetuksessa N:o 3600/92), jonka tuloksena on joko aineen sisällyttäminen liitteeseen tai sen hylkääminen, koska tarvittavia kertomuksia ja tietoja ei ole toimitettu tai – vaikka ne olisikin saatu – koska aineen vaarattomuutta ei ole todistettu. [32]

73. Tällä tavoin on tulkittava edellä mainitun asetuksen säännöksiä ja erityisesti niitä säännöksiä, jotka velvoittavat asianomaiset yritykset toimittamaan tällaista vaarattomuutta puoltavan asiakirja-aineiston.

74. Direktiivissä 91/414 (8 artiklan 2 kohdan toinen ja neljäs alakohta) ja asetuksessa N:o 3600/92 (6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 2 kohta) vastuu välttämättömien tietojen

30 – Kumpikin päämäärä mainitaan asiassa C-174/05, Zuid-Hollandse Milieufederatie ja Natuur en Milieu, 9.3.2006 annetussa tuomiossa (Kok. 2006, s. I-2443, 30 kohta).

31 – Olen samaa mieltä julkisasiamies Sharpstonin kanssa, kun hän toteaa ratkaisuehdotuksessaan asiassa C-138/05, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, tuomio 14.9.2006 (Kok. 2006, s. I-8339), että direktiivin 91/414 8 artiklan siirtymäsäännöksissä jäsenvaltioille annettu harkintavalta ei saa vaarantaa tämän ympäristön ja terveyden suojelua koskevan tavoitteen saavuttamista (46 ja 76 kohta).

32 – On siis mahdollista, että tällainen arviointi johtaa 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyjen lupien peruuttamiseen tai muuttamiseen, jos havaitaan riskejä, jotka estävät aineen sisällyttämisen direktiivin 91/414 liitteeseen I, kuten tuon säännöksen neljännessä alakohdassa todetaan. Tältä osin ks. alaviitteessä 30 mainittu tuomio, erityisesti 22 kohta.

toimittamisesta annetaan tuottajille, jotka haluavat sisällyttää aineen direktiivin liitteeseen, joten niiden on kärsittävä seuraukset, elleivät ne menettele näin. Ei kuitenkaan pidä unohtaa laajempaa näkökulmaa ja ehättää luulemaan, että tällaiset seuraukset ilmenevät aina, kun menettelyn aloittaja ei kykene luovuttamaan koko asiakirja-aineistoa. Tämä olisi luonnollinen seuraus lupamenettelystä luvanvaraisen toiminnan yhteydessä, kuten kasvinsuojeluaineiston myynnissä. Seuraus ei kuitenkaan ole yhtä ilmeinen menettelyssä, jossa ei suinkaan anneta subjektiivisia oikeuksia vaan pyritään yleisen edun mukaisesti säilyttämään ympäristön ja terveyden suojelun korkea taso. Kyse ei siis ole siitä, että suosittaisiin suoraan tiettyjä tehoaineita valmistavia yrityksiä, vaan siitä, että kansalaisille taataan, etteivät aineet aiheuta minkäänlaista vahinkoa, sellaisen muodollisen kanavan kautta, johon myötävaikuttavat avoimesti ne yritykset, jotka ratkaisun ollessa suotuisa tavoittelevat asiassa etua.

75. Tämä selittää, miksi usean yhtiön hakiessa saman aineen rekisteröintiä suositaan niiden yhteistoimintaa (johdanto-osan yhdeksäs perustelukappale sekä 6 artiklan 1 kohta, 2 kohdan a alakohta ja 5 kohdan ensimmäinen luetelmakohta) ja miksi niiden toimiessa erikseen kertomuksen antava jäsenvaltio esittää kertomuksensa ottamalla huomioon koko asiakirja-aineiston riippumatta siitä, kuka sen on toimittanut (asetuksen N:o 3600/92 johdanto-osan kuudes perustelukappale ja 7 artiklan 1 kohta), vaikka kyseessä olisi ollut toinen jäsenvaltio (saman asetuksen 7 artiklan 2 kohta). Tällä voidaan perustella myös komission oikeudellisen yksikön 19.7.1999 päivättyä lausuntoa, jossa sallitaan aineen luettelointi kansallisten viranomaisten aloitteesta ilman tuottajien väliintuloa (asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 5 kohdan toinen luetelmakohta) ja annetaan täysimääräinen arvo asiakirjassa esitetyille huomioille, jotka koskevat sellaisen yrityksen toimittamien tietojen käyttöä, joka aineen rekisteröintiä pyydettyään peräytyy ja vetäytyy pois prosessista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden tietojen suojelua koskevia säännöksiä [33] sekä menettelyä jatkavien sitoutumista teknisen ja hallinnollisen panoksen antamiseen prosessin loppuunsaattamiseksi, jotta voitaisiin tehdä päätös tehoaineen sisällyttämisestä direktiivin 91/414 liitteeseen I.

76. Ei siten ole lainkaan outoa, että kolmen kuukauden kuluttua 19.7.1999 päivätyn oikeudellisen lausunnon vastaanottamisesta Direcção-Geral de Protecção das Culturas ilmoitti Industrias Químicas del Vallésille antavansa arviointikertomuksensa kaikkien saatavilla olevien tietojen – myös Syngentan toimittamien tietojen – perusteella ja pyysi sitä valmistautumaan sen varalta, että ilme-

33 – Direktiivin 91/414 13 ja 14 artiklassa säädetään tietoja, niiden suojelua ja luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista; niitä sovelletaan aineiden arviointimenettelyyn, kuten asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 1 kohdan d alakohdasta voidaan päätellä. Näistä kahdesta säännöksestä yhdessä tulkittuna seuraa, että niiltä, joiden hallussa on tehoaineen sisällyttämisessä liitteeseen I hyödyllisiä tietoja, voidaan vaatia näiden tietojen toimittamista (13 artiklan 7 kohdan toiseksi viimeinen alakohta), paitsi jos niihin on sovellettava luottamuksellisuutta koskevia 14 artiklan säännöksiä.

nisi uusia kysymyksiä tai pyydettäisiin lisätietoja. Ei liioin ole yllättävää, ettei yritys tähän tietoon luottaessaan viimeistellyt asiakirjaansa, jonka puutteellisuus oli kaikkien tiedossa, vaan että se tyytyi odottamaan, että siltä tarpeen mukaan vaadittaisiin tällaista lisäyhteistyötä.

2. Määräajat, joiden kuluessa ilmoituksen tekijöiden on esitettävä asiakirjat

77. Direktiivissä 91/414 säädetään useista määräajoista, mutta ne eivät ole luonteeltaan ehdottomia. Yhteisön lainsäätäjä on vahvistanut tämän ajatuksen myöntäessään niihin peräkkäisiä pidennyksiä.

78. Ensiksikin siirtymäaika, jonka kuluessa jäsenvaltiot saattoivat sallia sellaisten kasvinsuojeluaineiden saattamisen markkinoille, joiden tehoaineet eivät sisälly liitteeseen I, päättyi alun perin 26.7.2003, mutta sitä pidennettiin ensin 31.12.2005 saakka ja sitten 31.12.2006 saakka. [34]

79. Tehoaineiden arviointimenettelyssä määräaika tiettyjä aineita – muiden muassa metalaksyylia – koskevan asiakirjan tiivistelmän ja täydellisen asiakirjan jättämiseksi päättyi 30.4.1995, mutta sitä jatkettiin 31.10.1995 saakka. [35] Sama pätee määräaikaan, jonka kuluessa asianosaisten oli esitettävä uudet tiedot tai täydentävät todisteet. Asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määräajaksi vahvistettiin 25.5.2002, mutta sitä voitiin tietyissä tapauksissa lykätä 25.5.2003 saakka. [36]

80. Itse asetuksessa (6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen luetelmakohta) lisäksi säädetään, että kun mainittuja asiakirjoja ei toimiteta määräajan kuluessa, määräaikaa pidennetään, jos myöhästyminen johtui yhteisten asiakirjojen laatimiseen liittyvistä vaikeuksista tai ylivoimaisesta esteestä.

81. Tätä ei saa tulkita toisin, koska – kuten olen jo todennut – tarkoituksena ei ole suojella sellaisten yritysten subjektiivista etua, jotka vaativat tehoaineen sisällyttämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I, vaan yleistä etua, joka vaatii tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden vapaata liikkuvuutta yhteisön

34 – Tämän ratkaisuehdotuksen 4 kohta ja alaviite 7.

35 – Olen todennut näin 8 kohdassa ja alaviitteessä 12.

36 – Näin todetaan asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2266/2000, minkä olen esittänyt osittain tämän ratkaisuehdotuksen 14 kohdassa.

alueella siten, ettei ympäristöä eikä ihmisten tai eläinten terveyttä millään tavoin heikennetä. Jos siis tällainen kasvinsuojeluaine, joka koostuu direktiivin liitteeseen I kuulumattomasta aineesta, on saatettu jäsenvaltiossa markkinoille asiaankuuluvien lupien mukaisesti säädöksen tiedoksiantohetkellä, olennaista on sen vaarattomuuden toteaminen, ei sen toteuttamisen ajankohta, joten lykkäys on annettava silloin, kun myönnettyä määräaikaa jätetään noudattamatta ilman menettelyn aloittajan omaa syytä (ylivoimainen este) tai lainsäädännössä etusijalle asetettujen kanavien käytön vuoksi (yhteiset asiakirjat).

82. Katson nimenomaan, että kumpikin syy on olemassa nyt käsillä olevassa asiassa. Ensinnäkin menettelyn alussa Industrias Químicas del Vallés yritti toimia yhteistyössä siinä kuitenkaan onnistumatta, sillä Syngenta vetäytyi pois. Sitten se pyrki turhaan saamaan käyttöönsä Syngentan tutkimukset ja analyysit. Lisäksi valittaja saattoi kertomuksen antavan jäsenvaltion sille lokakuussa 1999 osoittaman tiedoksiannon perusteella luottaa siihen, ettei sitä vaadittaisi viimeistelemään asiakirjaansa [37] vaan että se toimittaisi arvioinnin kannalta välttämättömät tutkimukset ja täydentävät tiedot kaiken menettelyssä toimitetun asiakirja-aineiston, myös Syngentan asiakirja-aineiston, tutkimisen jälkeen. Helmikuussa 2001 esitettyä vaatimusta, jonka mukaan sen on lähetettävä jäsenvaltioille ja komissiolle 15.3.2001 mennessä ajan tasalle saatettu tiivistelmä asiakirjasta ja, mikäli sitä siltä pyydettäisiin, täydellinen asiakirja, on siten pidettävä tapahtumana, joka ei tosin täysin kuulu ylivoimaisen esteen käsitteen piiriin mutta muistuttaa sitä, sillä se oli yllättävä eikä se ollut Industrias Químicas del Vallésin päätettävissä, joten vaatimusta oli mahdotonta täyttää.

83. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten tehnyt kaksi valituksessa mainittua oikeudellista virhettä, kun se on pitänyt merkityksettömänä vastausta, jonka Direcção-Geral de Protecção das Culturas komission asemesta antoi valittajana olevalle yhtiölle lokakuussa 1999 (toinen peruste), ja kun se on katsonut määräaikojen ehdottoman noudattamisen tärkeämmäksi kuin direktiivin 91/414 tavoitteiden toteutumisen (kolmas peruste). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sivuuttanut nämä päämäärät sellaisella asetuksessa N:o 3600/92 säädettyjen menettelyjen tulkinnalla, joka rikkoo paitsi säädöksen sanamuotoa myös sen henkeä (neljäs peruste), kun se on katsonut komission menetelleen oikein sen kieltäytyessä myöntämästä määräajan pidennystä Industrias Químicas del Vallésille (viides peruste).

37 – Olen tätä mieltä ennen kaikkea siksi, että – kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin itsekin myöntää (tuomion 94 kohta) – Portugalin viranomaisten tiedoksianto ei sisältänyt sitä lausunnon ainoaa kohtaa, jossa viitataan asiakirjojen laatimista koskevaan velvoitteeseen (6 kohta).

84. Näiden huomioiden perusteella tutkitut aineelliset perusteet ja ensimmäinen peruste ovat sellaisessa tienhaarassa, joka voi johtaa vain valituksenalaisen tuomion kumoamiseen, sillä vääristellessään 19.7.1999 päivättyä lausuntoa (ensimmäinen peruste) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on riistänyt kaiken vaikutuksen kertomuksen antavan jäsenvaltion kannalta (toinen peruste), antanut aiheettoman oikeutuksen komission itsepintaiselle kieltäytymiselle myöntää lykkäystä, kiistänyt virheellisesti, että nimenomaan yhteisön viranomainen saattoi Industrias Químicas del Vallésin tilanteeseen, jossa se ei voinut noudattaa määräaikoja (viides peruste), ja vesittänyt näin yhteisön lainsäätäjän päämäärät (kolmas peruste).

V Yhteisöjen tuomioistuimen päätös

85. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuimen on valituksenalaisen tuomion kumoamisen jälkeen ratkaistava oikeudenkäyntiasian aineellinen kysymys, koska sillä on tiedossaan tuomion antamista varten tarpeelliset seikat.

86. Valitus on ratkaistava – kuten Industrias Químicas del Vallés on vaatinut – siten, että vaatimus hyväksytään ja komission päätös 2003/308/EY kumotaan. Ratkaisun ei kuitenkaan tarvitse välillisesti käsittää metalaksyylin sisällyttämistä direktiivin 91/414 liitteeseen I, vaan siinä rajoitutaan valituksen menestymistä puoltavat seikat huomioon ottaen määräämään kyseisestä kumoamisesta, joten hallintomenettelyä jatketaan siitä, että valittajalle myönnetään uusi määräaika sen omaa asiakirjaa ja Syngentan asiakirjaa täydentävien, metalaksyylia koskevan päätöksen tekemisessä välttämättömien tietojen toimittamiseksi.

VI Kummankin oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikulut

87. Ehdotan, että komissio velvoitetaan korvaamaan kanteen käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

88. Komission on myös korvattava tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan sekä 69 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla.

VII Ratkaisuehdotus

89. Edellä todetun perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) hyväksyy Industrias Químicas del Vallésin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-158/03 28.6.2005 antamasta tuomiosta tekemän valituksen ensimmäisen, toisen, kolmannen, neljännen ja viidennen valitusperusteen

2) kumoaa valituksenalaisen tuomion

3) hyväksyy Industrias Químicas del Vallésin esittämän vaatimuksen ja kumoaa metalaksyylin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen 2003/308/EY siten, että kyseisen tehoaineen arviointimenettelyä jatketaan siitä, että edellä mainitulle yhtiölle myönnetään uusi määräaika sen omaa asiakirjaa ja Syngentan asiakirjaa täydentävien, tehoainetta koskevan päätöksen tekemisessä välttämättömien tietojen toimittamiseksi

4) velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.